

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2C/61/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711200405
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2012:8711200405.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudkyňou Mgr. Danka Majdáková, v právnej veci žalobcu K.. A. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. č. XXX/XX, I., občana SR, proti žalovanej S.. K. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. X, XXX XX N., štátna občianka SR, sudkyňa Okresného súdu v Poprade, v konaní o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručенou Okresnému súdu v Poprade dňa 17.01.2011 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť písomne sa mu ospravedlniť a to v nasledujúcom znení:

Ospravedlňujem sa K.. A. I., nar. XX.XX.XXXX bytom I., V. XXX/XX, že som ako sudkyňa Okresného súdu v Poprade v odôvodnení rozsudku sp. zn. 10C/ 244/2002 na str. 100 uviedla tvrdenia, ktoré sa nezakladajú na pravde a nie je pravda, aby sa k navrhovateľke správal v rozpore s dobrými mravmi a taktiež nie je pravda, aby na pojednávaní dňa 05.11.2004, 21.01.2005 a 04.03.2005 uviedol, že sa o matku nestará ani to, že sa len pozdravia a súčasne, aby súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná ako sudkyňa Okresného súdu v Poprade v odôvodnení rozsudku č.k. 10C/244/2002-97 zo dňa 04.03.2005 na strane 100 prvý odsek uviedla: Ďalej súd mal preukázané, že odporca sa nespráva k navrhovateľke tak, aby nenarušoval jej rodinné a občiansko-právne vzťahy, o čom svedčí aj list zo dňa 17.09.2001, v ktorom odporca vyzýva navrhovateľku na vypratanie hnutelných vecí uložených v prízemí rodinného domu, kde uviedol, že mu bránia v riadnom užívaní uvedeného prízemie a on ako vlastník s tým nesúhlasil, aby tam boli uložené. Ďalším listom zo dňa 07.04.2000 žiada navrhovateľka odporcu, aby jej predložil kľúče od brány a preto ho žiada písomne, lebo s ňou

XC/XX/XXXX

- X -

nekomunikuje. Odporca sa k navrhovateľke správa v rozpore s dobrými mravmi. Ako aj sám uviedol na pojednávaní, o matku sa nestará, len sa pozdravia.

Ďalej v žalobe uviedol, že ani na jednom z pojednávanií, ktoré sa uskutočnili v predmetnej veci v dňoch 05.11.2004, 21.01.2005 a 04.03.2005 pred žalovanou ani nikde inde netvrdil, že sa o matku nestará, ani to, že sa len pozdraví. Žalovaná klame a účelovo zavádza aj v tom, že sa k mame správa v rozpore s dobými mravmi, pričom o listoch o ktoré opiera svoje tvrdenia zo dňa 07.04.2000 a 17.09.2001 on nemá vedomosť. Žalovaná svojím lživým písomným odôvodnením rozsudku porušila jeho právo fyzickej osoby na ochranu občianskej cti a ľudskej dôstojnosti. Týmto svojím konaním a to bez jediného relevantného právneho dôvodu zasiahla do jeho osobnej integrity použijúc subjektívne tvrdenia, ktoré si sama vymyslela a ktoré neboli žiadnym dôkazom preukázané ani ním potvrdené a ktoré žalovanej vyvracia a tvrdí, že sú to lži.

Krajský súd v Prešove svojím uznesením sp. zn. 18 NcC 3/2011 zo dňa 24.02.2011 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Poprad sú vylúčení z pojednávania a rozhodovania vecí a vec prikázal tunajšiemu súdu.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanej doručil návrh žalobcu a súčasne ju vyzval aby sa k nemu písomne vyjadrila.

Žalovaná sa k návrhu nevyjadrila.

Pojednávania sa žalovaná nezúčastnila, svoju neúčasť písomne ospravedlnila, súhlasila s prejednaním veci v jej neprítomnosti, preto súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti žalovanej.

Žalovaný na pojednávanií na podanej žalobe trval, zdôraznil, že žalovaná v odôvodnení rozsudku úmyselne uviedla nepravdy, listy o ktoré opiera svoje odôvodnenie zo dňa 07.04.2000 a 17.09.2001 nikdy nepísal, s ich obsahom nebol oboznámený a nemá vedomosť o tom či sú obsahom spisu OS Poprad 10C/244/2002. Ďalej uviedol, že neoprávneným zásahom (uvedeným neprávom v citovanom rozsudku, ktoré neboli ničím podložené dôkazmi a skutkovým stavom), žalovaná ako sudkyňa zasiahla do jeho občianskej cti a dobrého mená.

Zdôraznil, že rozsudok bol vyhlásený verejne, dostal sa do dispozície prinajmenšom účastníkov konania a ich právnych zástupcov, v dôsledku odvolania aj Krajskému súdu v Prešove a v dôsledku dovolania aj Najvyššiemu súdu SR. Ďalej podotkol, že v konaní 10C/244/2002 bolo konaním žalovanej porušené jeho právo na rovnosť účastníkov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu v Poprade sp. zn. 11C/15/2012 pôvodná sp. zn. 10C/244/2002 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Okresným súdom v Poprade pod sp. zn. 11C/15/2012 pôvodne pod sp. zn. 10C/244/2002 je vedené konanie navrhovateľky O. I. (matky žalobcu tohto konania) proti odporcovi K. A. I. (žalobcovi tohto konania) ktorého predmetom je určenie neplatnosti darovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena

XC/XX/XXXX

- X -

medzi účastníkmi konania zo dňa 18.1.1997. Predmetnú vec prejednáva a rozhoduje sudkyňa tamajšieho súdu, ktorou je žalovaná.

Z obsahu spisu Okresného súdu v Poprade sp. zn. 11C/15/2012 mal súd preukázané nasledujúce skutočnosti:

Dňa 04.03.2005 bol vyhlásený rozsudok, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie.

Písomné vyhotovenie rozsudku bolo vypracované pod č.k. 10C 244/02-97 na strane 100 prvý odsek v prvej a nasledujúcich vetách predmetného rozsudku je uvedené: „Ďalej súd mal preukázať, že odporca sa nespráva k navrhovateľke tak, aby nenarušoval jej rodinné a občianskoprávne vzťahy, o čom svedčí aj list zo dňa 17.09.2001, v ktorom odporca vyzýva navrhovateľku na vypratanie hnuteľných vecí, uložených v prízemí rodinného domu, kde uviedol, že tieto mu bránia v riadnom užívaní uvedeného prízemia a on ako vlastník s tým nesúhlasí, aby tam boli uložené. Ďalším listom zo dňa 07.04.2000 žiada navrhovateľka odporcu, aby jej predložil kľúče od brány a preto ho žiada písomne, lebo s ňou nekomunikuje. Odporca sa k navrhovateľke správa v rozpore s dobými mravmi. Ako aj sám uviedol na pojednávaní, o matku sa nestará, len sa pozdraví.“

List zo dňa 17.09.2001 adresovaný žalobcovi tohto konania (pisateľom je jeho matka) tvorí čl. 5 spisu 10C 244/02, list zo dňa 07.04.2000 tvorí čl. 6 a list zo dňa 16.02.2000 čl. 7 predmetného spisu.

Z obsahu zápisní z pojednávaní v dňoch 05.11.2004, 21.01.2005 a 04.03.2005 nevyplýva, aby žalobca tohto konania výslovne uviedol, že sa o matku nestará, len sa pozdraví.

Na pojednávaní dňa 05.11.2004 (čl. 80 a 113 tohto spisu) opatrovníčka navrhovateľky uviedla, že „nenavštevuje ju, nezdraví sa, ani jej nepomáha. Každý deň ju určite nestretáva.“

Na pojednávaní dňa 04.03.2005 (čl. 93 a 120 tohto spisu) žalobca na otázku žalovanej či navštevuje matku, nakoľko aj má matka vecné bremeno, uviedol: Áno, matka má zriadené vecné bremeno. My sa zdravíme, málokedy ju však vidím, pokiaľ treba niečo opraviť, to zabezpečím, čo sa týka plynu, tepla, údržby domu, pokiaľ niečo chce spraviť. V poslednej dobe je to tak, že p. K. mi zvykne písomne niečo doručiť, je to asi rok, čo moja mama psychicky trpí tým, že p. K. ju psychicky týra svojimi vyjadreniami.

Žalobca v odvolaní voči citovanému rozsudku (čl. 135 spisu) poukázal na skutočnosť, že : „ ...súd vedome skresľuje a uvádza v odôvodnení napadnutého rozsudku, nakoľko súd vôbec nemal preukázať, aby som sa k mame správal v rozpore s dobrými mravmi a uvedené je iba tvrdenie opatrovníčky a nie mamy odporcu.“

.... „ Ako dôkaz boli predložené zo strany opatrovníčky listy zo dňa 17.09.2001 a 07.04.2000 o ktorých nemám vedomosť a podľa môjho názoru sa jedná o vykonštruovaný dôkaz opatrovníčky....“

Krajský súd v Prešove svojím rozsudkom č.k. 5Co/63/2006-158 zo dňa 13.09.2007 potvrdil rozsudok Okresného súdu v Poprade č.k. 10C 244/02-97 zo dňa 04.03.2005.

Najvyšší súd Slovenskej republiky svojím uznesením sp. zn. 5 Cdo 301/2008 zo dňa 02.12.2009 zrušil rozsudok Krajského súdu v Prešove z 13.09.2007, sp. zn. 5Co/63/2006 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 5Co/14/2011 zo dňa 24.02.2011 zrušil rozsudok súdu 1. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie .

XC/XX/XXXX

- X -

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadostučinenie.

Občiansky zákonník v ustanovení § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté osobnostné práva.

Je nutné zväžiť, či rôznorodosť prejavov jednotlivých stránok ľudskej osobnosti fyzickej osoby zodpovedá i mysliteľne širokému spektru možných neoprávnených zásahov proti niektorej zo zložiek osobnosti. Napriek tomu vždy bude takýmto zásahom dotknutá priamo samotná osobnosť fyzickej osoby ako celok vlastností a charakteristík. Keďže ide o jednu z najvlastnejších, najinternejších a najintímnejších sfér ľudskej osobnosti, jej dotknutie zvonku je zásahom dotknutou fyzickou osobou veľmi často pociťované so značnou nepriaznivou intenzitou, preto je vecou zákona tejto osobnostnej sfére poskytovať príslušnú právnu ochranu.

Zákon vymedzuje však znaky, za prítomnosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti (objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv).

Ak sú tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo poskytnuté primerané zadostučinenie (§13 ods. 1). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa § 13 ods. 1 Obč. zák. najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2).

Ako už bolo vyššie uvedené vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Obč. zák. musí byť ako predpoklad zodpovedajúci splneniu podmienok existencie zásahu objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo iba ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu existovať príčinná súvislosť medzi takým zásahom a neoprávnenosťou (protiprávnosťou) takéhoto zásahu. Nenaplnenie niektorého z týchto predpokladov vylučuje

XC/XX/XXXX

- X -

možnosť nástupu sankcií podľa ustanovenia § 13 Obč. zák. Aj v prejednávanej veci je potrebné vychádzať zo zásady, že občianskoprávnej ochrany osobnosti fyzickej osoby prichádza do úvahy iba pri takých zásahoch do osobnosti, ktoré je možné kvalifikovať ako neoprávnené (protiprávne). Neoprávneným zásahom je taký zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom. Niektoré zásahy, ktoré sa zdanlivo môžu javiť ako odporujúce objektívnemu právu, nie je možné hodnotiť ako neoprávnené zásahy do osobnosti fyzickej osoby. Podstatou je existencia okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu.

O neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby nejde vtedy, ak je zásah dovolený (resp. jeho možnosť je predpokladaná) zákonom. Do tejto skupiny patria prípady, keď k zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo pri výkone iného subjektívneho práva stanoveného zákonom, poprípade keď iný subjekt plnil právnu povinnosť, ktorú mu uložil zákon.

Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu, a že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chráneným ustanovením § 11 a násl. Občianskej zákonníka.

Žalobca tvrdí, že k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv došlo pasážou obsiahnutou na strane 100, prvý odsek, odôvodnenia rozsudku Okresného súdu v Poprade zo dňa 04.03.2005 č.k. 10 C/244/2002-97, ktorá časť je podľa žalobcu nepravdivá. K tvrdenému zásahu tak malo dôjsť v súvislosti s rozhodovacou činnosťou súdu - žalovanej ako zákonnej sudkyne v predmetnej veci. Žalovaná ako zákonná sudkyňa predmetnej veci plnila povinnosti uložené jej zákonom, výkon zákonnej povinnosti je potrebné považovať za okolnosť, ktorá vylučuje neoprávnenosť zásahu.

V rámci tejto zákonnej povinnosti § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ukladá povinnosť hodnotiť dôkazy. Odôvodnenie rozhodnutia umožňuje súdu a v danom prípade žalovanej vykonávať jej funkciu, teda jasne a podrobne vysvetliť, aký skutkový stav bol v danom prípade zistený a aké je jeho právne posúdenie.

Možnosť preskúmať, či jednotlivé dôkazy vykonané v občianskom súdnom konaní, hodnotil súd - žalovaná ako zákonná sudkyňa - vo svojom rozhodnutí správne, prislúcha iba nadriadenému súdu pri rozhodovaní o riadnych či mimoriadnych opravných prostriedkoch, nie súdu v občianskom súdnom konaní vo veci ochrany osobností v opačnom prípade by tento súd neprípustne zasahoval do právomoci nadriadených súdov.

V danom prípade žalovaný využil všetky riadne i mimoriadne opravné prostriedky následkom čoho bol sporný rozsudok zrušený.

Na podporu správnosti týchto záverov súd poukazuje na ustálenú súdu prax, konkrétne Sborník stanovísk III str. 197 v zmysle ktorého nebolo by možné pripustiť žalobu na ochranu osobnosti pre obsah vydaného rozhodnutia (odôvodnenia rozhodnutia) proti orgánu, ktorý je povolaný také rozhodnutie urobiť. Náprave tu slúžia opravné prostriedky

XC/XX/XXXX

- X -

proti rozhodnutiu, prípadne návrh na opravu dôvodov rozhodnutia súdu podľa ustanovenia § 165 O.s.p

Obdobným súdobom rozhodol aj NS ČR v o veci sp. zn. 30Cdo 1712/2004.

Keďže samotný spôsobom vykonania zásahu žalovanou nemožno posúdiť ako neoprávnený zásah do osobnostných práv, v konaní nebol preukázaný predpoklad úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti „ neoprávnenosť zásahu“, preto súd sa v ďalšom konaní nezaoberal, či tento zásah bol objektívne spôsobilý, alebo dokonca aj spôsobil ujmu na právach chránených ustanovením § 11 Občianskeho zákonníka žalobcu.

Na základe uvedených skutočností v súlade s citovanou právnou úpravou súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. teda podľa zásady úspechu tak, že úspešná účastníčka - žalovaná má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov na uplatnenie a

bránenie svojho práva. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila, z obsahu spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy vznikli, preto súd vyslovil, že jej právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo

XC/XX/XXXX

- X -

veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.